

L • O • T • S • E • N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg - N:o 5 2019

LEDARE BEHÖVS EN SWEXIT-STRATEGI?

I början av maj presenterade Socialdemokraterna sin valplattform till Europaparlamentsvalet. [Det är en kort](#) men välskriven text som lyfter fram de fyra områden som partiet ser som de centrala politiska områdena att arbeta med inom EU. Kortfattat beskrivs områdena såhär:

”Ett Europa som försvarar demokratin och står upp för alla människors lika värde och rättigheter, fria medier, oberoende domstolar och som bekämpar den gränsöverskridande brottsligheten. Europa ska möta hat med gemenskap.

Ett Europa som skapar fler, trygga jobb och sätter löntagares intressen före storföretagens, försvarar svenska kollektivavtal, stoppar skattefusk - där fler kvinnor jobbar och som ligger i framkant för att skapa nya, gröna jobb. Europa ska gå framåt tillsammans.

Ett Europa som går före i kampen mot klimathotet med högre ambitioner att jaga de företag och regeringar som inte gör sin del för

att minska utsläppen och ökar drivkrafterna för att ställa om så att målen i Parisavtalet nås. Europa ska visa världen vägen.

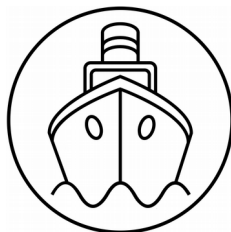
Ett Europa som är en stark global aktör i en orolig tid och värnar internationellt samarbete, verkar för en fri och rättvis världshandel, stärker insatserna för Europas säkerhet och tar gemensamt ansvar för migrationspolitiken. Europa ska bygga gemensam säkerhet.”

Inriktningen framstår som rimlig och välavvägd. De fyra politiska områden som lyfts fram är onokligen avgörande för socialdemokratin och Europasamarbetet. Det som möjligtvis saknas är en tydligare beskrivning av hur detta ska gå till. Vilka politiska reformer inom ramen för EU är det som de svenska socialdemokraterna tänker sig ska åstadkomma det man efterfrågar? En annan fråga som blir lite hängande i luften är hur EU-samarbetet hjälper oss att i högre grad nå dessa mål på nationell nivå. På många områden är Sverige långt mer ”socialdemokratiskt” än de flesta andra länder.

En vanlig kritik mot EU-samarbetet är därför just att EU påverkar Sverige mer än vi påverkar EU. Det är en kritik som, givet den konservativa och nationalistiska politiska trend som blir allt starkare, kan komma att växa och bli allt mer högljudd. Det ställer i så fall krav på oss socialdemokrater.

Hur argumenterar vi för att Sverige kommer att stärka demokratin inom EU, snarare än att det är EU som försvagar demokratin i Sverige? Vad säger vi till dem som menar att det inte är den svenska modellen inom arbetslivet som exporteras till EU, utan den europeiska som importeras till Sverige? Är vi verkligen säkra på att Sverige kan göra mer för klimatet som en del av EU än på egen hand? Underlättar eller försvårar EU-samarbetet för Sverige att ha en hållbar och rimlig migrationspolitik?

För närvarande verkar det inte finnas någon större opinion för en ”Swexit”, dvs. att Sverige ska lämna EU. Det mesta tyder på att vi lämnat den diskussionen bakom oss. Men samtidigt är EU-samarbetet utsatt för hård press, både inifrån och utifrån. Beroende på den politiska utvecklingen nationellt och internationellt så kan läget förändras. Då måste vi vara beredda på att ta den diskussionen.

DEBATT

EN HOPPFULL SOCIALDEMOKRATI

Nu har det gått någon månad sedan jag fick förtroendet att väljas till ordförande för Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Jag kan, i ärlighetens namn, fortfarande knappt begripa det. Någonstans trodde jag, och vill fortfarande tro, att riksdagsämbetet var det största, det allra finaste, man kunde väljas till i vårt land. Men det kändes faktiskt alldeles speciellt när rösträknaresultatet läste upp resultatet, i vårt Folkets hus, mitt på Olof Palmes plats.

Många som nyss har funnit sitt politiska engagemang frågar mig hur man som partimedlem faktiskt kan påverka politikens utformning. Det är den bästa frågan man kan få som ordförande, som styrelseledamot eller som partikamrat. Den politiska glöden som brinner hos den nya medlemmen måste alltid tas tillvara. Under min ordförandekandidatur var jag mycket tydlig: Medlemmarna, gräsrotterna, föreningarna ska få mer att säga till om. Det löftet, precis som alla andra löften, står jag självklart fast vid. Det är de som sliter längst ut i vårt parti, närmast vardagen och medborgarna, som känner samhällets stämningar som bäst. Redan under våren kommer denna decentralisering av makten att märkas av. Målet är att den där politiska glöden ska kunna kanaliseras rätt in i de dagsaktuella frågorna. Föreningarna kommer att kunna påverka politikens utformning på ett helt nytt sätt. Just i denna text vill jag inte fastna enbart i det organisatoriska, även om det i någon mån är ordförandens naturliga roll.

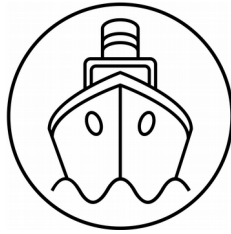
Låt mig därför göra en politisk avstickare. Detta är svåra tider för den internationella, nationella och lokala socialdemokratin. I Europa ser vi de framrusande högerkrafternas kraftiga reaktion mot öppenheten. I Sverige samlar sig den konservativa delen av liberalkonservatismen till en sorts blåbrun gegga i Sverigedemokraternas knä. I Göteborg är det för första gången på flera årtionden högern som har parlamentarisk majoritet. Hopplösheten och pessimismen är naturliga reaktioner på ett sådant politiskt läge. Även jag själv har haft stunder av hopplöshet. Vårt parti har haft en tendens under det senaste årtiondet: Vi fastnar alltid i problembeskrivningarna. Vi har blivit experter på att ta fram dokument och data om just var väljarna försvinner, precis hur illa det ser ut med medlemsutvecklingen och det exakta antalet föreningar som inte längre orkar med. Krisinsikten är utbredd. Nu måste vi gå till lösningarna.

Lösningarna finns i politiken. Socialdemokratin ska vara relevant i människors vardag. Men då är det också vårt ansvar att driva en politik som folk känner igen sig i och prata om den på ett sätt så att folk förstår. Trygghetsfrågan är ett sådant exempel. Det är ingen hemlighet att högerpartierna, globalt som i Sverige, har kapitaliserat något oerhört på att utnyttja medborgares otrygghet som ett vapen mot socialdemokratin. Vårt svar på detta har inte alltid imponerat.

Istället för att uppfinna politik för att krossa den våldsamma kriminaliteten har vi fastnat i gamla politiska hjulspår, uppfunna och välbehövliga när brottsligheten var av en annan sort. Vi ser samma problem i frågan om vårdköerna, invandringen, skolresultaten och segregationen. Det går inte att bemöta människors rädsla med rapporter. Högern lyckas måla upp bilden av sig själva som folkligt begripliga i en tid när samhället sviker – och kvar står vi socialdemokrater som systemets försvarare. Det duger inte: Hopplösheten får inte vinna.

Det är just här det organisatoriska och det politiska möts – i kampen mot hopplösheten, för en förnyad socialdemokrati. För att kunna ge trovärdiga svar om brottsligheten, om utbildning, om välfärdsarbetarnas villkor eller jordens klimat, måste vi ta tillvara på arbetarrörelsens samlade styrka. Det är ute i vår folkrörelse som idéerna finns och frodas. Genom att tillsammans förvandla de stora visionerna till konkret politik är jag övertygad om att vi kan bli relevanta i människors vardag och gå mot valvinst 2022. Men då måste vi också våga ta det stora steget mot öppenhet inom vårt eget parti. Jag är villig, och jag ser fram emot att vi är många som kommer att ta det tillsammans.

MATTIAS JONSSON
Socialdemokrat

DEBATT

VAD GÖR VI FÖR JÄMSTÄLLDHETEN?

Den 6 mars 2019 publicerades LOs jämställdhetsbarometer. Det är uppseendeväckande läsning. Med avstamp i ekonomisk jämställdhet så visar undersökningen att om man tar med deltidsarbete i beräkningen så tjänar män i tjänstemannaryken ungefär dubbelt så mycket som kvinnor i arbetaryken. Dubbelt. Så. Mycket. I Västra Götaland är skillnaden över 20 000 kronor i månaden! Det är naturligtvis helt omöjligt att bygga ett jämställt samhälle när löneskillnaderna är så här stora.

Skillnaderna beror heller inte bara på lägre grundlön utan väldigt mycket beror på att hälften av kvinnorna i arbetaryken jobbar deltid. Men även när du ställer arbetarmän mot arbetarkvinnor eller tjänstemän mot tjänstemannakvinnor är det männen som tjänar mest när vi tittar på faktiskt månadslön. Att heltid ska vara norm är därför den enklaste slutsatsen att dra. Men andra förhållanden som arbetsbelastning - en tredjedel av kvinnorna har jobb som riskerar att leda till ohälsa och arbetsvillkor - otrygga anställningar med väldigt dåliga grundvillkor blir allt vanligare, även inom offentlig sektor - måste göras något åt. Ett deltidsjobb på grund av hög arbetsbelastning eller svårigheter att kombinera jobb och familj innebär en livslång förlust av inkomst, många kvinnor som jobbar idag kommer aldrig att få mer än sin garantipension. Ekonomisk jämställdhet innebär individuell frihet.

Då mindre än hälften av arbetarkvinnorna bara jobbar under "kontorstid" behövs lagstiftning för att kommunerna ska ta sitt ansvar för barnomsorg, även på obekväma arbetstid. Tidigare rapporter från LO har visat att en ensamstående LO-medlem har svårt att skaffa ett eget boende eller flytta, på grund av prisläget och köerna på bostadsmarknaden, kanske framförallt i storstadsområdena. Det vill säga här. Det finns alltså väldigt många indikatorer på att arbetarkvinnor inte bara riskerar dålig ekonomi men också att bli inlåsta i begränsningar och förhållanden som kan vara direkt farliga för dem. Allt medan tjänstemannamännen kan hyra poolrengöring med skatteavdrag.

Det här är helt självklart en utveckling som måste brytas. Och den kan inte brytas utan ett riktigt gediget arbete. Det behöver föras på alla nivåer där makt utövas, från hemmet till regeringen. Och arbetet behöver göras tillsammans. Liberalerna tycker att lösningen är att individen ska välja bort ojämställdhet. De konservativa tycker att familjen ska vara viktigare än kvinnors egna möjligheter. Det här är alltså en fråga för Socialdemokraterna. Jag vet att många anser att vi jobbar för jämställdhet och kvinnors frihet från förtyckande strukturer. Men det går för långsamt och det görs för lite. En del av januariöverenskommelsen är till och med dåligt för ökad jämställdhet.

Vi ökar möjligheterna till RUT-avdrag samtidigt som vi inte gör något konkret för ökad anställningstrygghet (trots kongressbeslut). Det här är ytterst märkligt. Jämställdhet är väljarnas tredje viktigaste fråga. Att utjämna klyftor är vårt partis grundidé. Det är alltså både smart, ideologiskt och dessutom tycker väljarna att det är viktigt att öka takten i jämställdhetsarbetet.

Därför ser jag fram emot en rejäl agenda från Socialdemokraterna både nationellt och lokalt som tar tag i de strukturer som LO pekar på och som är lätta att se för var och en. Dåliga anställningsförhållanden och löner, deltidsfallor och dålig arbetsmiljö finns det ganska enkla sätt att komma åt via avtal och lagstiftning. Andra strukturer som begränsar kvinnor - med ett större ansvar för hem och familj, risk för våld och sexuella trakasserier, risk för inlåsnings då bostadsmarknaden gör det svårt för ensamstående att flytta, objektifiering och kroppshets och så vidare - är svårare att komma åt. Där måste skola, folkbildning, folkrörelser och andra aktörer öka sin uppmärksamhet och sina insatser för att ingen ska behöva känna sina möjligheter begränsade på grund av kön. Det jobbet måste vi göra tillsammans och där kan Socialdemokraterna vara en viktig blåslampa.

STAFFAN LINDSTRÖM
Socialdemokrat

KALENDARIUM

24 maj

Frukostpåseutdelning med utbildningsminister Anna Ekström. Järntorget kl 7-8.

24 maj

S-kampanj på Hammarkullekamvalen. Kl 12-18.

[Anmäl dig på hemsidan.](#)

24 maj

100 år av kvinnlig rösträtt: Rösta med Anna Ekström. Lagerhuset Heurlins plats 1. Kl 14:15-14:45.

24 maj

Superknack i Rannebergen. Samling Rannebergen Centrum. Kl 17.30-19:30.

24 maj

Dörrknackning på Hisingen. Samling på Länsmanstorget. Kl 18-20.

25 maj

S-kampanj på Hammarkullekamvalen. Kl 10-20.

25 maj

Torgmöte Frölunda Torg. Näverlursgatan 26 Kl 11-13.

25 maj

Dörrknackning Tynnered. Samlingsplats: Lågpris, Grevegårdsvägen 98. Kl 13-15.

25 maj

Superknack på Vårväderstorget. Samling under bron på Vårväderstorget. Kl 15:30-19:30

26 maj

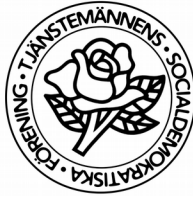
S-kampanj på Hammarkullekamvalen. Kl 10-18.

26 maj

Valvaka på O'Learys, N:a Allég 2. Fököp 100 kr (swish/kontant) på partiexpeditionen Järntorget 8.

10 juni

Extra distriktskongress.

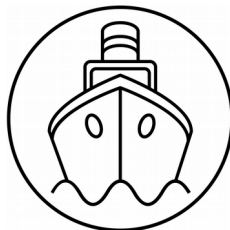

S-AKADEMIKER

[S-akademiker](#) (Tjänstemännens socialdemokratiska förening) organiserar tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958 och är en av de större partiföreningarna i Göteborg med många medlemmar som är fackligt aktiva. Vi har regelbundna medlemsmöten med spännande teman. Medlemskap kostar 100 kr per år. Om du är intresserad av att bli medlem så mejla info@s-akademiker.se eller kom förbi på något av våra medlemsmöten. S-akademiker finns också på [facebook](#).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. Medverkande är bl.a. Kajsa Borgnäs, Anne-Marie Lindgren, Sven Ove Hansson, Ulrika Lorentzi och Björn Östbring. Det går att beställa boken genom föreningen, Bokus eller Adlibris.

Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karlebys klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivet för- och efterord av Örjan Nyström.

ORGANISERA ER!

0.08 procent är ganska fjuttigt, kan man tycka. Så mycket gick vi fram i valet till riksdagen 2018. I Göteborg då förstås, i riket tappade vi i snitt 2,75 procent. Alltså i ett läge där partiet i det nationella valet får sitt sämsta valresultat någonsin så gör Göteborg ett bättre resultat än övriga riket. Samma budskap, samma företrädare och samma politik men ett betydligt bättre resultat i Göteborg. Även i Stockholm och Uppsala gjorde man runt 2,8 procent bättre ifrån sig än i övriga landet. Och inte beror det på att lokalpolitiken är överlägsen på dessa platser: Alla tre arbetarekommuner gör nämligen ganska dåliga val till kommunfullmäktige.

Vi tre arbetarekommuner är ganska olika, men vi hade en sak gemensamt och det är just den saken som gör att det gick betydligt bättre hos oss än i riket: organiseringsförmågan. En upparbetad, slipad och genomtänkt samtalskampanj som när det krävdes faktiskt levererade. I Göteborg hade vi cirka 30 utbildade frivilliga valorganisatörer som organiserade hundratals volontärer, som i sin tur genererade över 120 000 väljarkontakter och de allra flesta i mobiliseringsområden under de sista dagarna. Där låg skillnaden. De 2,8 procenten hämtades hem tack vare Lisa i Backa, hos Christer i Biskopsgården, Dzenan i Angered och Gabriella i Tynnered. Nu behöver de din hjälp! På söndag är det val till Europaparlamentet och valet står enligt mig mellan huruvida Socialdemokraterna eller Sverigedemokraterna blir största parti.

Kom med i slutspurtskampanjen, in på hemsidan och kalendariet, dyk upp på de insatser vi gör nu de sista dagarna! Du behövs!

RIKARD ANDERSSON
Socialdemokrat